

KOMMISJONSBEKLUTNING**2015/EØS/36/17****av 19. desember 2008****om nedsettelse av en ekspertkomité for utsending av arbeidstakere**

(2009/17/EF)(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I europaparlaments- og rådsdirektiv 96/71/EF av 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting⁽¹⁾, særlig artikkel 4, er det fastsatt klare forpliktelser med hensyn til samarbeid mellom nasjonale myndigheter, og det er medlemsstatenes ansvar å legge forholdene til rette for slikt samarbeid. I direktivet er det dessuten fastsatt en klar forpliktelse for medlemsstatene til å treffe egnede tiltak for å gjøre informasjonen om arbeids- og ansettelsesvilkår allment tilgjengelig, ikke bare for utenlandske tjenesteytere, men også for de berørte utsendte arbeidstakerne.
- 2) I sin melding av 13. juni 2007 til Rådet, Europaparlamentet, Den europeiske økonomiske og sosiale komité og Regionkomiteen om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting og best mulig utnytting av fordeler og muligheter, samtidig som vern av arbeidstakerne sikres⁽²⁾ meddelte Kommisjonen at den hadde til hensikt å nedsette en høynivåkomité for å støtte og bistå medlemsstatene med å finne og utveksle god praksis, institusjonalisere den nåværende uformelle gruppen av regjeringsoppnevnte sakkyndige og formelt trekke inn partene i arbeidslivet regelmessig.
- 3) I sin rekommandasjon av 3. april 2008 om økt administrativt samarbeid ved utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting⁽³⁾ erklærte Kommisjonen at medlemsstatene bør delta aktivt i en systematisk og formell prosess for å finne og utveksle god praksis i forbindelse med utsending av arbeidstakere, gjennom de samarbeidsorganene som Kommisjonen har opprettet for formålet.
- 4) I sine konklusjoner av 9. juni 2008 oppfordret Rådet Kommisjonen til å institusjonalisere den uformelle gruppen for utsending av arbeidstakere ved å nedsette en ekspertkomité.

- 5) Komiteen som skal nedsettes, bør i henhold til Rådets konklusjoner samarbeide med offentlige organer som har ansvar for kontroll, f.eks. arbeidstilsyn, og på passende nivåer og i samsvar med nasjonal lovgivning og praksis formelt og regelmessig trekke inn partene i arbeidslivet, særlig representanter i sektorer med utstrakt bruk av utsendte medarbeidere.
- 6) Det er derfor nødvendig å nedsette en ekspertkomité på området utsending av arbeidstakere og å fastsette Komiteens oppgaver, ansvarsområder og sammensetning.
- 7) Ekspertkomiteen bør blant annet støtte og bistå medlemsstatene med å finne og utveksle erfaringer og god praksis, fremme utveksling av relevante opplysninger, behandle spørsmål og vanskeligheter som kan oppstå i forbindelse med den praktiske anvendelsen og håndhevingen av regelverket for utsending av arbeidstakere, samt nøye følge de framskritt som gjøres både når det gjelder tilgang til informasjon og administrativt samarbeid, herunder utvikling av et mulig elektronisk informasjonsutvekslingssystem.
- 8) Komiteen bør bestå av eksperter som representerer de nasjonale myndighetene som i hver medlemsstat har ansvar for, leder eller deltar i gjennomføringen, anvendelsen og overvåkingen av reglene som gjelder for utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting. Valget av eksperter bør gjenspeile hele spekteret av kunnskap, kompetanse og erfaring på alle relevante politikkområder. I samsvar med nasjonal lovgivning og praksis kan spesialiserte organer med ansvar for kontroll med overholdelsen av regelverket, f.eks. arbeidstilsyn, samt partene i arbeidslivet være representert i Komiteen.
- 9) Komiteen bør også formelt og regelmessig trekke inn partene i arbeidslivet på europeisk plan, særlig de som representerer sektorer med mer utstrakt bruk av utsendte arbeidstakere, f.eks. byggesektoren, vikarbyråer, cateringvirksomhet, landbruk og transport. Den bør også kunne utnytte erfaringene til fagfolk med særlige kunnskaper om bestemte spørsmål som står på Komiteens dagsorden.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 8 av 13.1.2009, s. 26, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 92/2010 av 2. juli 2010 om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av menn og kvinner) og protokoll 37, se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 59 av 21.10.2010, s. 15.

⁽¹⁾ EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1.

⁽²⁾ KOM(2007) 304 endelig utg.

⁽³⁾ EUT C 85 av 4.4.2008, s. 1.

- 10) Representanter for EØS-EFTA-statene, EFTAs overvåkingsorgan, søker- og kandidatstatene og Sveits bør kunne delta som observatører.
  - 11) Det bør fastsettes regler for medlemmenes videreformidling av opplysninger, uten at det berører Kommisjonens sikkerhetsregler fastsatt i vedlegget til kommisjonsbeslutning 2001/844/EF, EKSF, Euratom⁽¹⁾.
  - 12) Personopplysninger om medlemmer bør behandles i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger⁽²⁾.
  - 13) Kostnadene bør finansieres i henhold til europaparlaments- og rådsavgjørd nr. 1672/2006/EF av 24. oktober 2006 om skiping av eit fellesskapsprogram for sysselsetjing og sosial solidaritet – Progress⁽³⁾ —
5. følge de framskritt som gjøres både når det gjelder tilgang til informasjon og administrativt samarbeid, og i den forbindelse blant annet vurdere ulike alternativer for egnet teknisk støtte til den informasjonsutveksling som er nødvendig for å øke det administrative samarbeidet, herunder et elektronisk informasjonsutvekslingssystem,
  6. undersøke mulighetene for ved behov å sørge for at arbeidstakernes rettigheter og vernet av deres stilling i større grad ivaretas og gjennomføres i praksis,
  7. gjennomføre en grundig undersøkelse av praktiske problemer med håndhevingen over landegrensene for å løse eksisterende problemer, bedre den praktiske anvendelsen av eksisterende juridiske virkemidler samt om nødvendig bedre den gjensidige bistanden medlemsstatene imellom.

Artikkel 3

Medlemskap — Oppnevning

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

Det nedsettes en ekspertkomité med tittelen «Ekspertkomiteen for utsending av arbeidstakere», heretter kalt «Komiteen».

Artikkel 2

Oppgaver

Komiteen skal ha følgende oppgaver:

1. støtte og bistå medlemsstatene med å finne og utveksle erfaringer og god praksis,
2. fremme utveksling av relevante opplysninger, herunder opplysninger om eksisterende former for (bilateralt) administrativt samarbeid mellom medlemsstatene og/eller partene i arbeidslivet,
3. behandle spørsmål, vanskeligheter og særlige emner som kan forekomme i forbindelse med gjennomføringen og den praktiske anvendelsen av direktiv 96/71/EF eller de nasjonale gjennomføringstiltakene, samt håndhevingen av direktivet i praksis,
4. behandle vanskeligheter som kan oppstå ved anvendelse av artikkel 3 nr. 10 i direktiv 96/71/EF,

1. Hver medlemsstat skal oppnevne to representanter til Komiteen. De kan også oppnevne to vararepresentanter.

Når medlemsstatene oppnevner sine representanter, bør de trekke inn offentlige organer, f.eks. arbeidstilsyn, som har ansvar for kontroll med overholdelsen av det regelverk som gjelder for utsendte arbeidstakere. De kan også i samsvar med nasjonal lovgivning og/eller praksis trekke inn partene i arbeidslivet.

2. Representanter for partene i arbeidslivet på fellesskapsplan og representanter for partene i arbeidslivet i sektorer med utstrakt bruk av utsendte medarbeidere kan delta på Komiteens møter som observatører i samsvar med de framgangsmåtene som er fastsatt av deres organisasjoner og Kommisjonen.

Representantene skal oppnevnes av Kommisjonen etter forslag fra de relevante partene i arbeidslivet på fellesskapsplan eller på sektorplan.

Denne gruppen av observatører skal bestå av høyst 20 medlemmer og ha følgende sammensetning:

- fem representanter for arbeidsgiverorganisasjoner på fellesskapsplan,
- fem representanter for arbeidstakerorganisasjoner på fellesskapsplan,

⁽¹⁾ EFT L 317 av 3.12.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 315 av 15.11.2006, s. 1.

— høyst ti representanter for partene i arbeidslivet (jevnt fordelt mellom arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjoner) i sektorer med utstrakt bruk av utsendte medarbeidere.

3. Representanter for EØS-EFTA-statene, EFTAs overvåkingsorgan, søker- og kandidatstatene og Sveits kan også delta på Komiteens møter som observatører.

4. Navnene på medlemmene skal samles inn, behandles og offentliggjøres i samsvar med bestemmelsene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001.

Artikkel 4

Virksomhet

1. Formannskapet i Komiteen skal ivaretas av Kommissjonen.

2. Etter avtale med Kommissjonen kan det nedsettes undergrupper som skal granske særlige spørsmål på grunnlag av et mandat fastsatt av Komiteen. Slike undergrupper skal oppløses så snart mandatet deres er oppfylt.

3. Etter avtale med Kommissjonen kan sakkyndige, som blant annet kan være representanter for internasjonale organisasjoner med særskilt kompetanse innenfor et tema på dagsordenen, innkalles til å delta i Komiteens eller undergruppens drøftinger dersom dette er nyttig og/eller nødvendig.

4. Komiteen og dens undergrupper skal normalt holde sine møter i Kommissjonens lokaler i samsvar med de framgangsmåter og den tidsplan som er fastsatt. Den kan også innkalles til møte i andre lokaler, særlig etter forslag fra en medlemsstat som ønsker å være vertskap for Komiteen eller en av dens undergrupper i forbindelse med en begivenhet av særlig interesse for Komiteen, dens undergrupper eller den berørte medlemsstat.

Kommissjonen skal ivareta sekretariatet. Andre tjenestemenn i Kommissjonen som har særlig interesse av å delta i drøftingene, kan delta på møtene i Komiteen og undergruppene.

5. Komiteen fastsetter sin forretningsorden på grunnlag av Kommissjonens standardforretningsorden.

6. Opplysninger fra Komiteens eller en undergruppes møter skal ikke videreformidles dersom Kommissjonen mener at det dreier seg om fortrolige opplysninger.

7. Kommissjonen kan, på Internett og på det aktuelle dokumentets originalspråk, offentliggjøre alle sammendrag, konklusjoner eller deler av konklusjoner eller arbeidsdokumenter fra Komiteen.

Artikkel 5

Refusjon av kostnader

Kommissjonen skal refundere reiseutgifter og eventuelt oppholdsutgifter for medlemmer, observatører og innkalte sakkyndige i forbindelse med Komiteens virksomhet, i samsvar med Kommissjonens regler for godtgjøring til eksterne sakkyndige.

Kommissjonens medlemmer, observatører og innkalte sakkyndige skal ikke ha godtgjøring for sine tjenester.

Behovet for personalressurser og administrative ressurser skal dekkes med de midler som det ansvarlige generaldirektoratet kan tildeles innenfor rammen av den årlige framgangsmåte for tildeling, avhengig av budsjettbegrensninger.

Artikkel 6

Ikrafttredelse

Denne beslutning trer i kraft den dag den kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, 19. desember 2008.

For Kommissjonen

Vladimír ŠPIDLA

Medlem av Kommissjonen